

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-313/02 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Nicole Wippel κατά Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Οδηγία 97/81/ΕΚ — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων με μερική απασχόληση και εργαζομένων με πλήρη απασχόληση — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Διάρκεια της εργασίας και οργάνωση του χρόνου εργασίας)

(2004/C 300/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-313/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία), με απόφαση της 8ης Αυγούστου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Σεπτεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της διαδικασίας Nicole Wippel κατά Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Ρ. Jann, C. W. A. Timmermans, Α. Rosas, R. Silva de Lapuerta και Κ. Lenaerts, προέδρους τμημάτων, και τους J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (εισηγήτρια), J. N. Cunha Rodrigues και Κ. Schiemann, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Εργαζόμενος με σύμβαση εργασίας, η οποία ορίζει ότι η διάρκεια της εργασίας και η οργάνωση του χρόνου εργασίας εξαρτώνται από τον ανακύπτοντα φόρτο εργασίας, καθορίζονται δε μόνον κατά περίπτωση από κοινού μεταξύ των μερών, όπως αυτή στην υπόθεση της κύριας δίκης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας.

Ο εργαζόμενος αυτός εμπίπτει επίσης στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας-πλαisiού που επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, εάν:

- έχει σύμβαση ή σχέση εργασίας, προσδιοριζόμενη από τη νομοθεσία, τις συλλογικές συμβάσεις ή πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος·
- είναι εργαζόμενος [μισθωτός] του οποίου οι ώρες εργασίας, υπολογιζόμενες σε εβδομαδιαία βάση ή κατά μέσο όρο για μια περίοδο απασχόλησης ενός έτους, είναι λιγότερες από τις κανονικές ώρες εργασίας ενός συγκρίσιμου εργαζομένου με πλήρη απασχόληση, κατά την έννοια της ρήτρας 3, παράγραφος 2, της εν λόγω συμφωνίας-πλαisiού, και
- το κράτος μέλος δεν εξαιρέσε εντελώς ή εν μέρει, δυνάμει της ρήτρας 2, παράγραφος 2, αυτής της συμφωνίας-πλα-

σιού, τους εργαζομένους με μερική απασχόληση, που εργάζονται σε ευκαιριακή βάση, από τις ευεργετικές διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας.

2) Η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού που επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 97/81 και τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207 έχουν την έννοια ότι:

- δεν απαγορεύουν διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 3 του Arbeitszeitgesetz (νόμου περί του χρόνου εργασίας), η οποία ορίζει τη μέγιστη διάρκεια εργασίας σε, κατ' αρχήν, 40 ώρες εβδομαδιαίως και 8 ώρες ημερησίως, ως εκ τούτου δε διέπει επίσης τη μέγιστη διάρκεια εργασίας και την οργάνωση του χρόνου εργασίας τόσο των εργαζομένων με πλήρη απασχόληση όσο και αυτών με μερική απασχόληση·
- σε περίπτωση που οι συμβάσεις εργασίας όλων των λοιπών εργαζομένων επιχειρήσεως ορίζουν τη μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας και την οργάνωση του χρόνου εργασίας, οι ως άνω διατάξεις δεν απαγορεύουν σύμβαση εργασίας με μερική απασχόληση εργαζομένων στην ίδια επιχείρηση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας η διάρκεια της εβδομαδιαίας εργασίας και η οργάνωση του χρόνου εργασίας δεν είναι σταθερές, αλλά εξαρτώνται από τις ανάγκες του ανακύπτοντος φόρτου εργασίας, καθοριζόμενες κατά περίπτωση, οι εργαζόμενοι δε αυτοί δικαιούνται να επιλέξουν να δεχθούν ή να αρνηθούν την εν λόγω εργασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 12ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-328/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92 — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων)

(2004/C 300/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-328/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Μ. Κοντού-Durande, κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τους Β. Κοντόλαιμο και Ι. Χαλκιά, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, F. Macken (εισηγήτρια), J. Malenovský και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Ρ. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 12 Οκτωβρίου 2004, απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για την πλήρη εφαρμογή του άρθρου 2, στοιχεία α) και ε), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992, για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον ως άνω κανονισμό.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 261 της 26.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-336/02 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Landgericht Düsseldorf): Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH κατά Brangewitz GmbH (¹)

(Φυτικές ποικιλίες — Δικαιώματα επί των ποικιλιών αυτών — Άρθρα 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1768/95 — Χρησιμοποίηση εκ μέρους των καλλιεργητών του προϊόντος της συγκομιδής — Μεταποιητές — Υποχρέωση παροχής πληροφοριών στον κάτοχο των κοινοτικών δικαιωμάτων)

(2004/C 300/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-336/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία), με απόφαση της 8ης Αυγούστου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Σεπτεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της διαδικασίας Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft mbH κατά Brangewitz GmbH, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με τη γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94, δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι προβλέπουν για τον κάτοχο κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας τη δυνατότητα να ζητήσει από έναν μεταποιητή τις πληροφορίες που προβλέ-

πουν οι εν λόγω διατάξεις, όταν ο κάτοχος δεν διαθέτει ενδείξεις περί του ότι ο μεταποιητής παρέσχε ή προτίθεται να παράσχει υπηρεσίες μεταποίησης του προϊόντος της συγκομιδής το οποίο ελήφθη από τους καλλιεργητές με τη φύτευση πολλαπλασιαστικού υλικού μιας ποικιλίας, εκτός των υβριδίων ή των σύνθετων ποικιλιών, η οποία ανήκει στον κάτοχο, καλύπτεται από το ως άνω δικαίωμα και εμπίπτει σε ένα από τα φυτικά είδη που απαριθμούνται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94, με σκοπό τη φύτευσή του.

- 2) Οι διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1768/95, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν ο κάτοχος διαθέτει ένδειξη περί του ότι ο μεταποιητής παρέσχε ή προτίθεται να παράσχει υπηρεσίες μεταποίησης του προϊόντος της συγκομιδής το οποίο ελήφθη από τους καλλιεργητές με τη φύτευση πολλαπλασιαστικού υλικού μιας ποικιλίας, εκτός των υβριδίων ή των σύνθετων ποικιλιών, η οποία ανήκει στον κάτοχο, καλύπτεται από κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικών ποικιλιών και εμπίπτει σε ένα από τα φυτικά είδη που απαριθμούνται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94, με σκοπό τη φύτευσή του, ο μεταποιητής οφείλει να του παράσχει χρήσιμες πληροφορίες όχι μόνο σχετικά με τους καλλιεργητές ως προς τους οποίους ο κάτοχος διαθέτει ενδείξεις περί του ότι ο μεταποιητής παρέσχε ή προτίθεται να παράσχει τις εν λόγω υπηρεσίες, αλλά και σχετικά με όλους τους άλλους καλλιεργητές στους οποίους ο μεταποιητής παρέσχε ή προτίθεται να παράσχει υπηρεσίες μεταποίησης του προϊόντος της συγκομιδής το οποίο ελήφθη με τη φύτευση πολλαπλασιαστικού υλικού της σχετικής ποικιλίας όταν η επίμαχη ποικιλία δηλώθηκε στον μεταποιητή ή περιήλθε σε γνώση του.

(¹) ΕΕ C 289 της 23.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-340/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών — Αποστολή επικουρήσεως του κυρίου του έργου όσον αφορά μονάδα βιολογικού καθαρισμού — Ανάθεση στον επιτυχόντα προηγούμενου διαγωνισμού ιδεών χωρίς δημοσίευση προηγούμενως προκηρύξεως διαγωνισμού στην ΕΕΕΚ)

(2004/C 300/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-340/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 24 Σεπτεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Nolin)